

DEBUNNE, August, socialistisch politicus (Menen 15 november 1872 - Menen 9 januari 1963). Hij was de oudste van vijftien kinderen. Reeds op

zeer jeugdige leeftijd voelde de arme stoelen^vlechter zich geroepen om het lot van de arbeiders in het „arm en donker Vlaanderen” van omstreeks de eeuwwisseling te verbeteren.

In de zware strijd om ontvoogding werd de jonge Debunne niets gespaard: laster, wantrouwen, ontgoocheling, onbegrip, ja zelfs maandenlange broodroof voor hemzelf, zijn vader, broers en zusters. Doch dit alles was niet bij machte om hem zijn ideaal te doen opgeven, meer nog, het vergrootte zijn zelfvertrouwen.

Ook tijdens zijn militaire dienst – die toen drie jaren duurde – liet Debunne niets ongebruikt om zijn ideeën ingang te doen vinden bij zijn medesoldaten. Er was immers zoveel om zich voor in te spannen: de verheffing van de werkende klasse, het onderwijs van het volkskind, de afschaffing van de plaatsvervanging in het leger, het algemeen stemrecht, een menswaardig bestaan voor de bejaarden...

August Debunne, door Emiel Vandervelde eens betiteld als „hij die West-Vlaanderen wakker schudt”, zag zijn moed en werkzaamheid met succes bekroond: in 1906 werd hij de eerste socialistische volksvertegenwoordiger voor het arrondissement Kortrijk (tot 1949), in 1921 de eerste socialistische burgemeester van West-Vlaanderen (Menen). In 1919 verklaarde hij zich voorstander van een Vlaamse universiteit, doch met behoud van de Franstalige universiteit te Gent. Wat Anseele eens was voor de Gentse arbeidersbeweging, was August Debunne voor de arbeiders van Zuid-West-Vlaanderen.

Zijn motto was „Een idee, gegrondvest op waarheid en rechtvaardigheid, kan in zijn natuurlijke loop wel tijdelijk gestremd worden, maar eindigt toch altijd met de overwinning”.

LITERATUUR: M. de Rycke, *August Debunne en de werkersbeweging in het arrondissement Kortrijk* (1931); - S.H. Schol, *De geschiedenis van de Arbeidsbeweging in West-Vlaanderen, 1875-1914* (1953, p. 75-83).

CHARLES BOGHEMANS